

«Ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ» στὴν εὐλογημένη Γεωργία

Τὴν **Τετάρτη** ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν (μέσα Μαρτίου 2011 ἐκ.ἡμ.), ἐπικαλούμενος τὴν εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κου Κυπριανοῦ, τὴν Σκέπη τῆς Παναγίας μας καὶ τὴν ἐνίσχυσι τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κος Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐπισκέφθηκε τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητά μας στὴν Γεωργία, συνοδευόμενος γιὰ πρώτη φορὰ στὴν χώρα αὐτὴ ἀπὸ μία μικρὴ ομάδα πιστῶν - τὸν Ὑποδιάκονο Ἀντώνιο Μοναχὸ Ἁγιοκυπριανίτη, δύο Ἀδελφές Μοναχές τῆς Ἱεραῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, μία ἐκ τῶν ὁποίων ῥωσομαθῆς, ἔκανε χρέη μεταφράστριας, τὴν κα Εἰρήνη Ἀρχοντούλη, Πρόεδρο τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», καὶ ἑπτὰ λαϊκοὺς ἀδελφούς.

Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μας, ἡ συνάντησις μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας τῆς «Ὁρθοδόξου Ἐπαρχίας Γκλντάνι», πρὸς ἐνίσχυσίν τους καὶ ἐμβάθυνσι τοῦ συνδέσμου μεταξύ μας, καὶ ἡ προσκυνηματικὴ γνωριμία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Γεωργία.

• Τὴν **Δευτέρα**, 15/28 Μαρτίου, στὶς 10:30' ξεκίνησε ἡ μικρὴ μας ομάδα γιὰ τὴν Τιφλίδα μέσῳ Κωνσταντινουπόλεως, μὲ πτήσι τῶν Τουρκικῶν Ἀερογραμμῶν. Φθάσαμε στὴν Πρωτεύουσα τῆς Γεωργίας στὶς 16:20' (τοπικὴ ὥρα).

Στὸ Ἀεροδρόμιο τῆς Τιφλίδος γευθήκαμε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὸ μεγαλεῖο τῆς Γεωργιανῆς εὐσεβείας· μαζί μὲ τοὺς Ἱερεῖς μας π. Βασίλειο Μκαλαβισβίλι καὶ π. Βαχτάνγκ Μαργκιάνι, μᾶς καλωσόρισαν στὴν εὐλογημένη Πατρίδα τους Ὑποδιάκονοι, χορωδία ψαλτριῶν μὲ εἰδικὴ ἐνδυμασία καὶ πολλοὶ πιστοί, βαστάζοντας λάβαρα καὶ ἀνθοδέσμες ποικίλων χρωμάτων, ψέλνοντας ὕμνους στὰ γεωργιανὰ καὶ στὰ ἑλληνικά, ἐνῶ μᾶς ἠσπάζοντο μὲ χαμόγελα καὶ δάκρυα.

Κατευθυνθήκαμε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Πορταϊτίσσης, Κέντρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῆς Ἐπαρχίας Γκλντάνι,

ὅπου ἐκκλησιάζονται 1.000-1.500 πιστοὶ ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα καὶ μέχρι 3.000 πιστοὶ ἀπὸ ὅλη τὴν Γεωργία στὶς μεγάλες ἑορτές. Ὁ Ναὸς εἶναι σήμερα περιφραγμένος μὲ πέτρινη μάνδρα, ἐνῶ στὴν εἴσοδο ὑψώθηκε καμπαναριό, ἀπ' ὅπου οἱ ἀκούραστοι Ὑποδιάκονοι μόλις ἀντιλήφθηκαν τὸν ἐρχομὸ μας, ἄρχισαν νὰ κτυποῦν χαρμόσυνα τὶς καμπάνες.

Ἔγινε ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ποιμενάρχου καὶ προσφωνήσεις. Ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς ζήτησε ἀπὸ τοὺς Γεωργιανοὺς Ἀδελφούς μας νὰ ἀνακουφίσουν τὴν «πέινα» μας τὴν πνευματικὴ, μὲ μιὰ Παράκλησι στὴν Παναγία Πορταῖτισσα. Ἡ χορωδία τῶν ψαλτριῶν φρόντιζε νὰ ἀναμιγνύη στίχους καὶ τροπάρια στὰ ἑλληνικά...

Ἐδῶ, ὅπως καὶ σὲ ὅλες τὶς ἐκκλησίες τὶς ὁποῖες ἐπισκεφθήκαμε, ὁ Τίμιος Σταυρὸς παραμένει σὲ προσκυνητάρι στὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας ὅλη τὴν ἑβδομάδα τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, κεκοσμημένος μὲ ἄνθη.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀκολουθίας, οἱ Ἀδελφοί μας μᾶς φιλοξένησαν πλουσιοπάροχα στὸ «Ἀρχονταρῖκι» τῆς Ἐνορίας, διαμορφωμένο μέσα σὲ ἓνα βαγόνι

τραίνου, εκφράζοντας την λύπη τους... ότι ήλθαμε σε περίοδο νηστείας!

Ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς συζήτησε μὲ τοὺς Ἱερεῖς γιὰ τὸ πρόγραμμα τῆς διαμονῆς μας, τονίζοντάς τους ὅτι, παρά τὴν ἐπιθυμία μας νὰ προσκυνήσουμε τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Γεωργίας, ὁ πόθος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας μας ἦταν πρωτίστως νὰ εἴμαστε μαζὶ μὲ τὸ μικρὸ ποίμνιο τῆς Ἐπαρχίας Γκλντάνι ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο, συμπροσευχόμενοι, συλλειτουργοῦντες, συνδαιτυμόνες πνευματικὰ καὶ ὑλικά...

Ἔτσι διαμορφώθηκε τὸ πρόγραμμά μας γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς Ἐνορίας. Συμετείχαμε στὸ Ἅγιο Εὐχέλαιο τὴν Τετάρτη, στὴν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τ. Δώρων τὴν Παρασκευὴ τὸ πρωῖ, στὴν Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας μας τὴν Παρασκευὴ τὸ ἀπόγευμα, στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα, στὴν Θεία Λειτουργία τὴν Κυριακὴ τὸ πρωῖ καὶ σὲ μία Ἐνοριακὴ Σύναξι τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα.

Τὸ βράδυ καταλήξαμε στὸ μικρὸ Ξενοδοχεῖο μας, στὸ κέντρο τῆς Τιφλίδος. Ἐκεῖ μᾶς περίμενε νέα ἔκπληξι. Ἡ ὑπεύθυνος καὶ οἱ βοηθοὶ τῆς μᾶς καλωσόρισαν ἐγκάρδια, ζητώντας μὲ εὐλάβεια τὴν εὐχὴ τοῦ Ἐπισκόπου μας. Εἶχαμε στὴν διάθεσί μας ἕναν ὄροφο «δικό μας», ἡ δὲ τραπεζαρία στὸν τελευταῖο ὄροφο, μὲ πανοραμικὴ θέα στὴν πόλι, ἦταν κάθε βράδυ στὴν διάθεσί μας, γιὰ «Συνάξεις» πνευματικῆς οἰκοδομῆς...

Καθημερινῶς, οἱ μετακινήσεις ἐγίνοντο μὲ ἕνα πουλμανάκι μὲ ὁδηγὸ τὸν Γεωργιανὸ Ἀδελφὸ μας Ἰλαρίωνα (διαμένοντα στὴν Θεσσαλονίκη). Ἔτσι ἡ μικρὴ μας ὁμάδα εἶχε τὴν εὐλογία νὰ βιώνη «κοινοβιακὰ» τὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐμπειρία.

• Τὴν Τρίτη, 16/29 Μαρτίου, τὸ πρωῖ κατευθυνθήκαμε, πολλὸ κοντὰ στὸ κατάλυμά μας, πρὸς τὸν Ναὸ τῆς Ἁγίας Σουσάνικης καὶ τῶν 100.000 Ἁγίων Μαρτύρων. Δὲν εἶχε ἀνοίξει ἀκόμη. Κατεβήκαμε στὴν Γέφυρα, στὸ σημεῖο ὅπου οἱ κάτοικοι τῆς Τιφλίδος μαρτύρησαν γιὰ τὴν πίστι τους καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας...

Ἐν συνεχείᾳ περάσαμε ἀπὸ τὴν Ἐνορίᾳ μας, νὰ πάρουμε μαζὶ μας τὴν Πρεσβυτέρα τοῦ π. Βασιλείου καὶ δύο Ὑποδιακόνους, φορτωμένους μὲ ὅλα τὰ χρειζόμενα γιὰ νὰ μᾶς παραθέσουν ὑπαίθριο τραπέζι. Ὁ π. Βασίλειος καὶ ὁ π. Βαχτάνγκ

θα παρέμεναν στην Ένορία να εξομολογήσουν τους πιστούς, ἐν ὄψει τοῦ αὐριανοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου.

Κατευθυνθήκαμε βορειοδυτικά τῆς Τιφλίδος πρὸς τὴν ἀρχαία Πρωτεύουσα τῆς Ἰβηρίας Μτσχέτα, στὴν συμβολὴ τῶν ποταμῶν Κουρᾶ καὶ Ἄραγβι.

Παρὰ τὶς δυσμενεῖς μετεωρολογικὲς προβλέψεις, ἕνας γλυκὸς ἀνοιξιᾶτικὸς ἥλιος φώτιζε τὴν πανέμορφη χώρα.

Ἐπάνω στὴν συμβολὴ αὐτῆ τῶν ποταμῶν, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα, προσκυνήσαμε στὴν Μονὴ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τῆς ὁποίας σώζεται μόνο ὁ θαυμάσιος λιθόκτιστος Ναός, ὁ ὁποῖος ἀνηγέρθη στὸ σημεῖο ὅπου ἡ Ἁγία Νίνα ἔστησε ἕναν μεγάλο ξύλινο Σταυρό. Ἡ πέτρινη βᾶσις τοῦ Σταυροῦ ἐκεῖνου (ὁ ὁποῖος μεταφέρθηκε στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Μτσχέτα) σώζεται σήμερα στὸ κέντρο τοῦ Ναοῦ.

Ἐντὸς τῆς Μτσχέτα, προσκυνήσαμε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (Σβεπτσχόβελι-Ἱερὸς Στύλος). Εἶναι ὁ πρῶτος χριστιανικὸς Ναὸς ποὺ κτίσθηκε στὴν Γεωργία, στὶς ἡμέρες τῆς Ἁγίας Νίνας, ἐπάνω στὸν τάφο τῆς Ἁγίας Σιδωνίας (ἡ ὁποία κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ ἔχοντας στὴν ἀγκαλιά της τὸν ἄραφον Χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ μας). Ἀνασυγκροτεῖται τελευταίως ἡ Ἀνδρική Μονὴ γύρω ἀπὸ τὸν Ναό.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Νίνας (τοῦ Σαμταβρό), ὅπου προσκυνήσαμε στὸ Ναῦδριο ποὺ κτίσθηκε στὴν θέσι τοῦ πρώτου κελλιοῦ-ἀσκηταριοῦ τῆς Ἁγίας Νίνας, καὶ στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς πρὸς τιμὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τὸ ὁποῖο θεμελιώθηκε ὅταν ἡ Ἁγία ζοῦσε ἀκόμη ἐκεῖ. Στὸν Ναὸ ὑπάρχει ὁ τάφος τῶν πρώτων Χριστιανῶν Βασιλέων τῆς Ἰβηρίας Μιριὰν καὶ Νάνας. Ἐπίσης, στὴν αὐλὴ τῆς Μονῆς προσκυνήσαμε στὸν θαυματόβρυτο τάφο τοῦ συγχρόνου Ἁγίου Γέροντος Γαβριὴλ (†1995). Στὴν Μονὴ ἐγκαταβιώνουν 40 Μοναχῆς.

Ἀφήνοντας τὴν Μτσχέτα, φθάσαμε βορειοδυτικὰ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Σίω, ἐνὸς τῶν Μαθητῶν τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου Ζενταζνίσκου (τὸν ὁποῖον ἔστειλε ἡ Παναγία μας, τὸν ΣΤ΄ αἰῶνα

ἀπὸ τὴν Συρία στὴν Ἰβηρία μὲ 12 Μαθητές, ὥστε νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο τῆς Ἁγίας Νίνας).

Στὴν ἐρημική, μεγαλοπρεπῆ καὶ κατανυκτική αὐτὴ τοποθεσία, ὅπου ὑψώνεται ὀπίσω τῆς Μονῆς τὸ ὄρος, ὡς ἓνα φυσικὸ τοῖχος, καὶ διακρίνονται οἱ ὀπὲς τῶν ἀναρίθμητων σπηλαίων-ἀσκηταριῶν τῆς μετέπειτα Λαύρας, προσκυνήσαμε στὸν τόπο τοῦ πρώτου ἀσκητηρίου τοῦ Ὁσίου, ὅπου ἀξιώθηκε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ ἡ Παναγία μας καὶ ὁ Τίμιος Πρόδρομος, καὶ στὸ σπήλαιο ὅπου ἐγκαταστάθηκε ὕστερα, καθ' ὑπόδειξιν τῆς Παναγίας μας.

Καθὼς κατεβαίναμε πρὸς αὐτὸ τὸ ὑπόγειο σπήλαιο, ὅπου καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου, φωτίζοντας τὸν βραχώδη διάδρομο μὲ κεράκια, ἀκούσαμε ψαλμωδίες. Μερικοὶ Πατέρες τελοῦσαν Παράκλησι στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου. Ὅσιες μορφές καὶ φωνές στὸ κατανυκτικὸ φῶς τῶν καντηλιῶν...

Ἐπάνω στὸ Σπήλαιο κτίσθηκε, μετὰ τὴν κοίμησι τοῦ Ὁσίου, Ναὸς πρὸς τιμὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας. Σ' ἓνα σημεῖο ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, ὑπάρχει τὸ ἄνοιγμα ἀπ' ὅπου ὁ Ὁσιος κατέβαινε στὸ σπήλαιό του. Ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα αὐτό, τὸ ὁποῖο εἶναι καλυμμένο μὲ τζάμι, μπορεῖ κανεὶς νὰ δεῖ σὲ βάθος 15 μέτρων τὸ σπήλαιο μὲ τὸν τάφο τοῦ Ὁσίου! Λίγο ψηλότερα, τὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς καὶ τὰ κελλιὰ ἀνακαινίζονται ἀπὸ τοὺς Πατέρες (14 Μοναχοὶ σήμερα).

Στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, κατὰ τὶς 17:00', ἡ Πρεσβυτέρα μᾶς παρέθεσε πλούσιο νηστήσιμο γεῦμα στὴν ὕπαιθρο.

Τὸ βράδυ στὸ Ξενοδοχεῖο μας, κάναμε μία οἰκοδομητική Σύναξι, σχολιάζοντας μεταξὺ ἄλλων τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν σεμνότητα τῶν Ἀδελφῶν μας.

• **Τὴν Τετάρτη, 17/30 Μαρτίου, Τετάρτη τῆς Δ' ἐβδομάδος, τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου (τὴν ὁποῖαν τελοῦμε στὴν Ἑλλάδα τὴν Μεγάλῃ Τετάρτῃ), γιὰ νὰ μὴ ἀλλοιωθῆ ἡ τάξις τῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλῃς Τετάρτης, λόγῳ τῆς συρροῆς τῶν πιστῶν (1.000 μὲ 1.500 προσέρχονται νὰ λάβουν τὸν ἁγιασμὸ τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου).**

Ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία ἄρχισε στὶς 10:30' τὸ πρωῖ καὶ τελείωσε κατὰ τὶς 12:45'. Ὁ Ναὸς κατάμεστος ἀπὸ πιστοὺς πάσης ἡλικίας, οἱ ὁποῖοι κρατοῦσαν κεράκια ὄρθιοι (δὲν ὑπάρχουν καθίσματα), παρακολουθοῦν τὴν Ἀκολουθία μὲ πολλὴ εὐλάβεια καὶ προσοχή, γύρω ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν σλαβικὴ τάξι ἴσταται στὸ κέντρο τῆς Ἐκκλησίας, περιτριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς Ὑποδιακόνους.

Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Θεοφιλέστατος κος Κυπριανὸς ἔχρισε τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς Ἑλληνας Ἀδελφούς, καὶ ἀποχωρήσαμε, ἀφοῦ βέβαια ἀπολαύσαμε πάλι τὴν φιλοξενία καὶ τὴν ἀγάπη τῶν Ἀδελφῶν μας. Οἱ Πατέρες Βασίλειος καὶ Βαχτάνγκ θὰ παρέμεναν μέχρι ἄργά τὸ ἀπόγευμα (περίπου 7.00' μ.μ.) γιὰ νὰ χρίσουν τοὺς ἑκατοντάδες πιστοὺς.

Τὸ πρόγραμμά μας ἦταν νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου Ζενταζνίσκου. Ὅμως, οἱ λάσπες πὸ πρόσφατες βροχὲς εἶχαν προκαλέσει στὸν πολὺ ἀνηφορικὸ δρόμο, δὲν ἐπέτρεψαν νὰ ἀνέβῃ τὸ πουλμανάκι. Αὐτομεμφόμενοι ὅτι δὲν ἤμασταν ἄξιοι νὰ προσκυνήσουμε στὸν ἅγιο αὐτὸ τόπο, ἐπιστρέψαμε στὴν πόλι τῆς Τιφλίδος, ὅπου ἄλλες εὐλογίες μᾶς παρηγόρησαν. Προσκυνήσαμε στὸν περίφημο Ναὸ τῆς Σιών τὸν Θεομητορικὸ Σταυρὸ τῆς Ἁγίας Νίνας καὶ τμῆμα τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐδῶ, ὅπως καὶ σὲ ὅλα τὰ προσκυνήματα, βασιλεύει κατάνυξις, ἡσυχία, προσευχή. Οἱ πιστοὶ Γεωργιανοὶ Ἀδελφοί μας, μόλις ἀντιλήφθηκαν ὅτι ὁ Ποιμένας μας μᾶς ἔχριε ἀπὸ τὸ ἅγιο ἔλαιο τῆς κανδήλας, προσέτρεξαν νὰ λάβουν ἁγιασμό, νὰ ἀσπασθοῦν τὸ ἐγκόλπιο καὶ τὸ χέρι του. Κατόπιν προσκυνήσαμε στὸν ἀρχαιότατο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, ἔπειτα στὸν νεόκτιστο Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅπου ἡ ἔδρα τοῦ Πατριαρχείου. Τεράστιο συγκρότημα ὕψους 100 μ., τριώροφο, πὸ δεσπόζει σὲ ἕναν λόφο στὸ κέντρο τῆς Τιφλίδος.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀνεβήκαμε στὴν Μονὴ τοῦ Ὁσίου Δαβίδ, ἐνὸς τῶν συνοδῶν τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου. Ἐκεῖ δύο Πατέρες μᾶς ξενάγησαν στὸν Ναὸ καὶ Ἀσκητήριο-σπήλαιο τοῦ Ὁσίου, ὅπου ἀναβλύζει ἁγίασμα.

Ἐπιστρέψαμε στὸ φιλόξενο Ξενοδοχεῖο μας, ὅπου μετὰ τὸ δεῖπνο, ἀξιωθήκαμε μιᾶς οἰκοδομητικῆς Συνάξεως.

• Ἡ Πέμπτη, 18/31 Μαρτίου, ἀφιερώθηκε στὸ προσκύνημα στὴν Μονὴ τῆς Ἁγίας Νίνας τοῦ Μποντμπέ, στὴν Καχέτη, ὅπου ἡ Ἁγία πέρασε τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς της. Στὴν γυναικεία αὐτὴ Μονὴ ὅπου ἐγκαταβιώνουν σήμερα 30 Ἀδελφές (Μοναχές καὶ Δόκιμες),

βρίσκεται ὁ θαυματόβρυτος τάφος τῆς Ἁγίας Νίνας, ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Στὸ Παρεκκλήσι τοῦ Ἱεροῦ Τάφου ξεχύνεται ἄφθονα ἡ Χάρις τῆς Ἁγίας Φωτίστριας, πλημμυρίζοντας τὶς ψυχές μας εὐγνωμοσύνη καὶ αὐτομεμψία. Κατεβήκαμε ἐν συνεχείᾳ στὴν Πηγὴ καὶ τὸ Ἅγιάσμα τῆς Ἁγίας. Τὸ δρομάκι ἀπότομο. Γύρω μας τὰ δένδρα δὲν εἶχαν ἀκόμα βλαστήσει, ἀλλὰ τὰ ποικίλα ἄνθη τοῦ δάσους κήρυτταν τὴν ἀνοιξί! Κάτω, ἀντλήσαμε ἀπὸ τὸ ἀγιάσμα τῆς Ἁγίας προσευχόμενοι, καὶ γευματίσαμε πρόχειρα ἀπολαμβάνοντας τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν εὐλογημένη ἡσυχία τοῦ τόπου.

Τὸ βράδυ στὸ κατάλυμά μας, τηρήθηκε τὸ κοινοβιακό μας «τυπικό»: δεῖπνο, Συναξίς...

• Ἡ Παρασκευὴ, 19 Μαρτίου/1 Ἀπριλίου, ἦταν ἀφιερωμένη στὴν ζωὴ τῆς ἐνορίας μας. Τὸ πρωῖ (10:30'-12:30') τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ἔλαβαν μέρος ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς καὶ οἱ δύο Ἱερεῖς μας, ὁ Γέρον Ἀντώνιος καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ὑποδιάκονοι. Ἡ χορωδία τῶν ψαλτριῶν ἔψαλλε προσευχητικά. Πολλοὶ πιστοὶ μετέλαβαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἡ κατάνυξις καὶ ἡ πνευματικὴ χαρὰ τῆς κοινῆς συμμετοχῆς στὴν προσευχὴ καὶ τὴν Δεσποτικὴ Ξενία γέμιζαν τὶς καρδιές ὅλων.

Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ἀπολαύσαμε πάλι τὴν φιλοξενία τῶν Ἀδελφῶν μας (ἀλάδωτο γεῦμα, ἀλλὰ τί γεῦμα!..).

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Θεοφιλέστατος Ποιμένας μας εἶχε μίᾳ σημαντικὴ σύσκεψι μὲ τοὺς Ἱερεῖς μας, ὅπου ἐνημερώθηκε γιὰ τὶς ἐξελίξεις τοῦ ἔργου τους, τὶς δυσκολίες καὶ τὶς ἀνάγκες τους, τοὺς ἐνίσχυσε στὸν ἀγῶνα τους καὶ ἐνεθάρρυνε στὰ ὄράματά τους.

Κατὰ παράκλησιν τοῦ π. Βασιλείου, ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς μαζί μὲ τὸν Γέροντα Ἀντώνιο καὶ τὶς δύο Μοναχές,

ἐπισκέφθηκαν μαζί του τὸ χωριό του -Ναχουρκούρου. Ἐκεῖ, ἀφοῦ προσκυνήσαμε στὸ νεόδμητο Ναῦδριο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ π. Βασίλειος εἶχε ἐτοιμάσει τὰ σχέδια ὅταν ἦταν στὴν φυλακή), ἐπισκεφθήκαμε τὸν χῶρο ποὺ ἐτοιμάζεται γιὰ τὴν ἴδρυσι γυναικείου Μοναστηριοῦ. Στὸ Ναό, ἀφιερωμένο στὴν Παναγία μας, ψάλαμε μιὰ σύντομη Παράκλησι.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ Ναό, ὁ π. Βασίλειος μᾶς ὠδήγησε στὸ οἶκημα φιλοξενίας. Ἐκεῖ, ἡ Πρεσβυτέρα του, τὰ δύο χαριτωμένα ἐγγονάκια του, Μαρία καὶ Γεώργιος, καὶ ἓνας Ὑποδιάκονος εἶχαν προλάβει (πότε;) νὰ ἐτοιμάσουν ἓνα πλούσιο, νηστήσιμο κέρασμα... Ἀξεπέραστη γεωργιανὴ φιλοξενία!

Ἐπιστρέφοντας στὸν Ναὸ τῆς Παναγίας Πορταΐτισης, ὅπου μᾶς περίμεναν καὶ οἱ λαϊκοὶ Ἕλληνες Ἀδελφοί μας, μαζί μὲ τοὺς πιστοὺς, τελέσαμε τὴν Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας μας.

Ἡ Γεωργιανὴ παράδοσις, ὅπως καὶ ἡ σλαβικὴ, δὲν γνωρίζει τὴν τάξι τῶν Χαιρετισμῶν κάθε Παρασκευῆ τῆς Τεσσαρακοστῆς, παρὰ μόνο τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου, τὸ Σάββατο τῆς Ἐβδομάδος.

Ἄνταποκρίθηκαν εὐχαρίστως στὴν πρότασι τοῦ Θεοφιλεστάτου Ποιμένος μας, νὰ τελέσωμε τὴν Ἀκολουθία αὐτὴ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν τάξι καὶ τὴν παρακολούθησαν μὲ πολλὴ χαρὰ καὶ κατάνυξι. Ἄκουγαν συγκινημένοι μέσα στὸν Ναὸ τοὺς ὕμνους στὰ ἑλληνικά. Οἱ δὲ ψάλτριες συνδέθηκαν ἀκόμη περισσότερο

μὲ τὶς Μοναχὲς καὶ λαϊκὲς Ἀδελφές μας, ποὺ ἀνέλαβαν τὴν ψαλμωδία...

Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς ἐνεβάθυνε στὸ νόημα τοῦ στίχου «Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα», περιγράφοντας τὴν προσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ νὰ σκοτίσῃ τὸ νοῦ μας καὶ ἀναφερόμενος στὴν προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ «φώτισόν μου τὸ σκότος» καὶ στὴν ἀντίληψι τῆς

Θεοτόκου ἐναντίον τῶν δαιμόνων, ἰδίως τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς (βλ. βίο τοῦ Ἁγίου Νήφωνος).

Ἐπιστρέψαμε ἀργὰ στὸ Ξενοδοχεῖο, ἔμπλεοι πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης γιὰ τὶς δωρεές τῆς ἡμέρας.

• Τὸ Σάββατο 20 Μαρτίου/2 Ἀπριλίου, ξεκινήσαμε τὸ πρωὶ γιὰ τὴν Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου. Ὁ καιρὸς ἦταν βροχερὸς καὶ λίγο ψυχρὸς. Παρὰ ταῦτα, εὐδόκησε ὁ ἐλεήμων Κύριός μας νὰ ἀνεβούμε τὸν χωματόδρομο μέχρι τὴν περίφημη καὶ ὄντως θαυμαστὴ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου (ἐνὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου). Μεγαλοπρεπῆ κτίρια, πανέμορφη τοποθεσία, ἀλλὰ καὶ μεγάλη Χριστοπρωχαιά. Μόλις φθάσαμε καὶ ἀντιλήφθηκαν τὴν παρουσία τοῦ Ποιμένου μας, ἄρχισαν οἱ κωδωνοκρουσίες καὶ ἦλθαν δόκιμοι καὶ προδόκιμοι νὰ πάρουν τὴν εὐλογία του, γονατίζοντας μέσα στὴν λάσπη. Στὸν Ἱερὸ Ναὸ ὅπου μᾶς ὠδήγησαν, ὁ Ἡγούμενος π. Βενιαμὶν μαζί με ἄλλους Ἀδελφοὺς ἐτοιμάζονταν γιὰ τὴν Θεία Λειτουργία, μόλις εἶχε τελειώσει ἡ Ἱερὰ Προσκομιδὴ. Ὁ Ἡγούμενος διέκοψε τὴν Ἀκολουθία γιὰ νὰ μᾶς ξεναγίση ὁ ἴδιος. Προσκυνήσαμε στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ὁ ὁποῖος κάθε χρόνο στὴν μνήμη του πληροῖ ὅλο τὸν Ναὸ εὐωδίας πνευματικῆς. Ὁ π. Βενιαμὶν χάρισε μία εἰκόνα (ἀπὸ σμάλτο) τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου στὸν Θεοφιλέστατο Ποιμένα μας, τὴν ὁποία ξεκρέμασε ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἀπὸ τὸν τοῖχο τῆς ἐκκλησίας. Στὴν πάμπρωχὴ «ἐκθεσι» τῆς Μονῆς, ὁ ταχθεὶς Ἀδελφὸς ἠθελε νὰ μᾶς χαρίση ὅ,τι ζητούσαμε νὰ ἀγοράσουμε...

Βαθειὰ συγκινημένοι καὶ αὐτομεμόμενοι ἐπιστρέψαμε στὴν Πρωτεύουσα. Φθάσαμε στὴν ἐνορία, ὅπου μᾶς περίμεναν νὰ γευματίσουμε, τὴν ὥρα ποὺ γινόταν μιὰ κηδεῖα. Ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς ἀπεφάσισε ἀμέσως, πρὸ τοῦ γεύματος, νὰ συμμετάσχουμε στὴν ἐξόδιο Ἀκολουθία. Ἔτσι ἡ ψυχὴ τῆς κεκοιμημένης δούλης τοῦ Θεοῦ Νάνας ἀξιώθηκε τῶν ἀρχιερατικῶν συγχωρητικῶν εὐχῶν. Μάθαμε λίγο ἀργότερα ὅτι ἦταν ἡ ἀφωσιωμένη προσωπικὴ ἱατρὸς τοῦ π. Βασιλείου ἐπὶ σειρὰ πολλῶν ἐτῶν.

Μετὰ τὸ γεῦμα, ἄρχισε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὸ σλαβικὸ τυπικὸ, στὴν διάρκεια τῆς ὁποίας, ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο Ἱερεῖς ἐξωμολογοῦσε τοὺς πιστοὺς καὶ ἐτέλεσε μία Βάπτισι.

Πάλιν ἐπιστρέψαμε βαθειὰ συγκινημένοι στὸ Ξενοδοχεῖο μας, θαυμάζοντας τὸ ἦθος, τὴν εὐλάβεια, τὴν σεμνότητα, τὴν ἀγάπη τῶν Ἀδελφῶν μας.

• Τὴν Κυριακὴν, 21 Μαρτίου/ 3 Ἀπριλίου, Δ΄ Νηστειῶν Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, ἡ ἡμέρα ἦταν πάλι ἀφιερωμένη πλήρως στὴν ἐνορία. Τὸ πρωῒ στὶς 9:30' ἄρχισε ἡ Ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν (Γ΄ καὶ ΣΤ΄) καὶ στὶς 10:00' ἡ Θεία Λειτουργία. Ἔλαβε μέρος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κος Κυπριανός, οἱ Ἱερεῖς π. Βασίλειος καὶ π. Βαχτάνγκ, ὁ Γέρων Ἀντώνιος καὶ πολλοὶ Ὑποδιάκονοι.

Ἡ χορωδία τῶν ψαλτριῶν καλοῦσε τὶς ἐπισκέπτριες Ἀδελφές τους νὰ συμμετέχουν στὴν ψαλμωδία.

Παρὰ τὶς ποικίλες δυσκολίες συνεννοήσεως γιὰ τὸ ἑλληνικὸ καὶ γεωργιανὸ τυπικὸ, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τελέσθηκε εἰρηνικὰ καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν συμμετείχε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Πρὸ τοῦ «δι' εὐχῶν», ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς ὠμίλησε ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, γιὰ τὴν ἀλληλεπίδρασι τῆς νηστείας καὶ τῆς προσευχῆς, οἱ ὁποῖες τρέφουν καὶ στερεώνουν τὴν πίστι. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας προσέφερε στὸν π. Βασίλειο καὶ στὸν π. Βαχτάνγκ ἱερὲς εἰκόνες (τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος).

Κατόπιν οἱ πιστοὶ ἠσπάζοντο τὸν Σταυρὸ, ἐραντίζοντο μὲ Ἀγιασμό, ἔπαιρναν ἀντίδωρο καὶ μιὰ εἰκονίτσα, ἐνῶ ἡ χορωδία ἔψελνε διάφορους ὕμνους καὶ τὴν Παράκλησι στὴν Παναγία μας.

Κατὰ τὶς 15:00' γευματίσαμε στὸ βαγόνι-Ἀρχονταρῆκι. Εὐχὲς καὶ προσφωνήσεις, ὅπου ὅλοι ἐξέφραζαν τὴν εὐγνωμοσύνη στὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης, τὴν αἴσθησι τῆς βαθειᾶς Ἀδελφοσύνης μεταξύ μας καὶ τὴν ὑπόσχεσι τῆς πιστότητος στὸν ἐν Χριστῷ σύνδεσμό μας.

Στὶς 18:30' εἴμαστε πάλι στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Πορταΐτισης ὅπου οἱ ἀκούραστες ψάλτριες Ἀδελφές μας μαζί μὲ

τοὺς Ὑποδιακόνους εἶχαν ἐτοιμάσει τὸν Ναὸ γιὰ τὴν Ἐνοριακὴ Σύναξι, στὴν ὁποία ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς εἶχε προσκαλέσει ὅσους πιστοὺς εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ προσέλθουν. Στὴν Σύναξι αὐτὴ ὁ Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς μᾶς προέτρεψε νὰ κάνουμε μιὰ αὐτοκριτική, ἀφοῦ πέρασε τὸ ἥμισυ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, γιὰ τὸ πῶς διήλθαμε τὸ στάδιον τῆς Νηστείας μέχρι σήμερα. Γιὰ νὰ αὐξηθῇ ὁ ζήλος μας, μᾶς προέτρεψε νὰ ἐντρυφοῦμε στὰ πατερικὰ κείμενα καὶ νὰ προστρέχουμε προσευχητικὰ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Γι' αὐτὸ μᾶς προσκάλεσε νὰ συμμελετήσουμε τρία κείμενα, ὥστε νὰ συνειδητοποιήσουμε τρία ἐμπόδια στὴν ἐν Χριστῷ πορεία μας: τὴν κατάκρισι, τὴν μνησικακία καὶ τὸν γογγυσμὸ στὶς δοκιμασίες.

Ἦταν ἐντυπωσιακὴ ἢ συμμετοχὴ τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν ἐρωτήσεις στὸν Ποιμένα μας.

Ὅταν τοὺς χαιρετίσαμε ἐξέφρασαν τὸν ἐνθουσιασμό, τὴν δίψα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους μὲ δάκρυα στὰ μάτια...

Ἐπιστρέφοντας στὸ Ξενοδοχεῖο μας γιὰ τὴν τελευταία βραδυά, παρά τὴν κόπωση καὶ τὸν πλοῦτο τῶν εὐλογιῶν τῆς ἡμέρας, κάναμε μετὰ τὸ δεῖπνο μιὰ τελευταία «Σύναξι».

• **Τὴν Δευτέρα, 22 Μαρτίου/4 Ἀπριλίου**, ἀφοῦ ἀποχαιρετίσαμε τὴν οἰκοδέσποινα τοῦ Ξενοδοχείου, ἡ ὁποία μᾶς προσέφερε δῶρα ἐκφράζοντας τὴν χαρὰ της ποὺ μᾶς φιλοξένησε, καὶ τὴν εὐλάβειά της στὸν Ἐπίσκοπό μας, ἐπισκεφθήκαμε στὸ σπίτι της μιὰ πνευματικὴ Ἀδελφὴ μας καὶ πνευματικὴ θυγατέρα τοῦ Θεοφιλεστάτου Κυπριανοῦ, ἡ ὁποία ἔζησε πολλὰ χρόνια στὴν Ἑλλάδα, καὶ μᾶς βοήθησε στὴν ὀργάνωση τῆς διαμονῆς μας στὴν Τιφλίδα. Καὶ ἐδῶ, φιλοξενία, συγκίνησις...

Κατόπιν, κατευθυνθήκαμε στὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Πορταΐτισης νὰ προσκυνήσουμε, νὰ πάρουμε τὴν εὐχή Της γιὰ τὴν ἐπιστροφή μας, καὶ νὰ ἀποχαιρετίσουμε τοὺς Ἀδελφούς μας. Πάλι καμπάνες, ὑποδοχὴ, φιλοξενία...

Ἐκεῖ μᾶς δείξαν ἕναν μεγάλο πίνακα μὲ φωτογραφίες ἀπὸ τὰ χρόνια, ὅπου οἱ πιστοὶ μας, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ὑπέστησαν σκληροὺς διωγμοὺς ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστές...

Ἡ συγκίνησις κορυφώθηκε στὶς ἀποχαιρετιστήριες προσφωνήσεις. Ὑποσχεθήκαμε νὰ ἐπιστρέψουμε σύντομα, καὶ προσκαλέσαμε τοὺς Ἀδελφούς μας στὴν Ἑλλάδα. Ἔτρεχαν νὰ πά-

ρουν μιὰ τελευταία εὐχή ἀπὸ τὸν Ποιμένα, νὰ τοὺς σταυρώσῃ μὲ τὸ ἅγιο Ἐγκόλπιο του.

Ἀρκετοὶ μᾶς συνώδευσαν μέχρι τὸ ἀεροδρόμιο, μαζί μὲ τοὺς Ἱερεῖς μας.

Στὸ ἀεροδρόμιο, εἶχαμε τὴν τελευταία συγκλονιστικὴ ἐμπειρία. Ὅλο τὸ προσωπικό, καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀστυνομίας, ἤρχοντο νὰ πάρουν γονατιστοὶ τὴν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου καὶ νὰ δεχθοῦν μὲ εὐλάβεια μιὰ εἰκονίτσα τῆς Παναγίας μας.

Ἦμασταν βέβαια ἐπισκέπτες ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Ἑλλάδος, αὐτῆς τῆς ἁγιασμένης χώρας, ὅπου ἐβάδισαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καὶ τόσοι ἄλλοι Ἅγιοι... Ἔχουμε τὴν γλῶσσα τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῶν Ἁγίων Πατέρων...

Ἐνα ἐρωτηματικὸ κέντριζε τὴν καρδιά μας: τί ἄρα γε θὰ ἐνιωθάν αὐτὲς οἱ ψυχές, ἂν ἀντίκρουζαν τὴν σημερινὴ Ἑλλάδα;

Ἐπιστρέφοντας στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ἀλησμόνητη εἰκόνα τῆς Γεωργιανῆς εὐσέβειας στὴν καρδιά μας, θὰ θέλαμε νὰ ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας στὸν φιλόνητο Χριστό μας γιὰ ὅσα βιώσαμε κατὰ τὴν διαμονή μας στὴν «δευτέρα μας Πατρίδα» καὶ νὰ δώσουμε μιὰ βαθειὰ εὐχή: ἡ Παναγία μας, ἡ ὁποία εὐλόγησε τὴν ἀπαρχὴ τῆς ἁγιασμένης Γεωργίας, νὰ τὴν σκεπάζῃ μὲ τὴν χάρι Της, καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ ἢ ἐκκοσμίκευσις νὰ καταστρέψῃ αὐτὰ πού δὲν κατώρθωσαν κατακτητὲς καὶ ἀθεῖστες νὰ ἐξαφανίσουν: τὴν πίστι, τὴν ἐν Χριστῷ ἀπλότητα, τὴν σεμνότητα, τὴν γνήσια ἀγάπη, τὴν εὐλάβεια τῶν Ἀδελφῶν μας· νὰ χαρίσῃ δὲ εἰς ἡμᾶς ὡς πρόσωπα, ὡς ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα, ὡς ἔθνος, τὴν μακαρία ἐπιστροφὴ πρὸς τὴν μόνην κοινὴν Πατρίδα...

*Μοναχὴ Σεραφεῖμα
Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων*